

Samling af Afgørelser

Sag C-337/17

**Feniks Sp. z o.o.
mod
Azteca Products & Services SL**

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Okręgowy w Szczecinie)

»Præjudiciel forelæggelse – område med frihed, sikkerhed og retfærdighed – forordning (EU) nr. 1215/2012 – retternes kompetence samt anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – specielle kompetenceregler – artikel 7, nr. 1), litra a) – begrebet »sager om kontraktforhold« – actio pauliana«

Sammendrag – Domstolens dom (Anden Afdeling) af 4. oktober 2018

1. *Retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning nr. 1215/2012 – anvendelsesområde – sager, der ikke er omfattet – konkurs, akkord og andre lignende ordninger – begreb – søgsmål, der udspringer direkte af en insolvensprocedure, og som har snæver forbindelse hermed – anvendelse af forordning nr. 1346/2000*

[Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1215/2012, art. 1, stk. 2, litra b); Rådets forordning nr. 1346/2000]

2. *Retligt samarbejde i civile sager – retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område – forordning nr. 1215/2012 – specielle kompetenceregler – kompetence i sager om kontraktforhold – begreb – actio pauliana-søgsmål, der er anlagt af indehaveren af en fordring hidrørende fra en kontrakt – omfattet*

[Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1215/2012, art. 7, nr. 1), litra a)]

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 30 og 31)

2. I en situation som den i hovedsagen omhandlede omfatter den regel om international kompetence, der er fastsat i artikel 7, nr. 1), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, et actio pauliana-søgsmål, hvorved en person, som er indehaver af en fordring hidrørende fra en kontrakt, nedlægger påstand om, at det fastslås, at en handling, der angiveligt er til skade for dennes rettigheder, og hvorved dennes skyldner har overdraget et gode til en tredjemand, erklæres ugyldig i forhold til fordringshaveren.

Således som Domstolen gentagne gange har fastslået, forudsætter anvendelsen af denne specielle kompetenceregulering, at der foreligger en retlig forpligtelse, som en person frivilligt har påtaget sig over for en anden person, og som ligger til grund for sagsøgerens sagsanlæg (jf. i denne retning dom af 20.1.2005, Engler, C-27/02, EU:C:2005:33, præmis 51, af 18.7.2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, præmis 33, og af 21.1.2016, ERGO Insurance og Gjensidige Baltic, C-359/14 og C-475/14, EU:C:2016:40, præmis 44).

Et actio pauliana-søgsmål hviler på en fordringsret, nemlig kreditors krav på sin skyldner, og søgsmålet har til formål at sikre kreditors adgang til at søge fyldestgørelse i skyldners formue (dom af 10.1.1990, Reichert og Kockler, C-115/88, EU:C:1990:3, præmis 12, og af 26.3.1992, Reichert og Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, præmis 17). Det beskytter således kreditors interesser, bl.a. med henblik på en efterfølgende tvangsfuldbyrdelse af skyldnerens forpligtelser (dom af 26.3.1992, Reichert og Kockler, C-261/90, EU:C:1992:149, præmis 28).

Ved dette søgsmål tilsigter kreditor nemlig at få fastslået, at skyldnerens overdragelse af aktiver til en tredjemand er sket på bekostning af kreditors rettigheder, der udspringer af kontraktens bindende virkning, og som svarer til de forpligtelser, dennes skyldner frivilligt har påtaget sig. Årsagen til søgsmålet er således i det væsentlige en tilsidesættelse af de forpligtelser, som skyldneren har påtaget sig over for kreditor.

Kriteriet om kompetence for retterne på det sted, hvor sagsøgte har bopæl, bør derfor suppleres med det kompetencekriterium, der er hjemlet i artikel 7, nr. 1), litra a), i forordning nr. 1215/2012, idet en sådan kompetence – i lyset af den omstændighed, at forbindelserne mellem kreditor og skyldneren finder deres oprindelse i en kontrakt – opfylder såvel kravet om retssikkerhed og forudsigelighed som hensynet til god retspleje.

(jf. præmis 39-41, 43, 44 og 49 samt domskonkl.)